

[Dorte Bennedsen]

de da vi i sin tid udarbejdede vores beslutningsforslag, så den er os bestemt ikke fremmed.

Da et sådant fredningsforslag ikke kan gennemføres inden udløbet af § 11-forbudet den 17. marts i år, har ministeren så fremsat det foreliggende forslag til en midlertidig stoplov.

Socialdemokratiet kan støtte hovedtanken i lovforslaget, men jeg vil godt tilføje, at der er enkeltheder i forslaget, som vi gerne vil have yderligere oplysninger om og også have mulighed for at drøfte under udvalgsarbejdet, før vi tager endelig stilling til disse enkeltheder.

Det drejer sig bl.a. om § 1, stk. 2, hvori der nævnes dispensationsmuligheder. Her ønsker vi en redegørelse for de dispensationer, der er givet i det forløbne år, ligesom vi også meget gerne vil have en vurdering af, hvilke dispensationer ministeren mener der kan komme på tale i stoplovens funktionstid.

Også erstatningsbestemmelserne i § 2 er vi usikre ved. I bemærkningerne henviser ministeren jo selv til parallellovgivning, som netop ikke udløser erstatning. Vi er af den opfattelse, at der skal endog særdeles tungtvæjende grunde til for at indføre en erstatningsbestemmelse i denne lov. Men det er et spørgsmål, der nok egner sig bedst til en drøftelse i udvalget.

Vores sidste kommentar til lovforslaget vedrører bemærkningerne til § 1, hvoraf det fremgår, at ministeren regner med at fremsætte det endelige fredningslovforslag i november 1987. Dertil vil vi gerne sige, at det finder vi ikke acceptabelt, idet Folketinget så får meget kort tid til behandlingen af forslaget, såfremt det skal træde i kraft til marts 1988.

Nu vil ministeren måske nok svare mig, at det jo heller ikke er nødvendigt, idet det foreliggende forslag indeholder en mulighed for en yderligere 1-årig forlængelse af opdykningsforbudet. Men som ministeren jo selv, om ikke direkte siger, så i hvert fald strejfer i forbindelse med bemærkningerne om erstatninger, er midlertidige stoplove ikke noget, der bør anvendes ud over den absolut nødvendige tid. I betragtning af, at ministeriet på indeværende tidspunkt allerede har arbejdet med denne fredningssag i et år, håber jeg meget, at ministeren her i dag – ikke til udvalgsarbejdet, men her i dag – kan give

tilsagn om, at et fredningsforslag vil ligge på Folketingets bord ved åbningen til oktober.

Svend Åge Petersen (KF):

Den 28. januar 1986 fremsatte de socialdemokratiske medlemmer af vores miljøudvalg et meget restriktivt beslutningsforslag om bevarelse af Tøndermarsken. Så vidt jeg er orienteret, var det ellers SF, der havde planer om et sådant indgreb over for marskens befolkning, men nu blev det altså Socialdemokratiet, der kom først, og det var vel at mærke et forslag, som overraskede de socialdemokratiske folketingsmedlemmer, der er valgt i Sønderjylland. De var i hvert tilfælde ikke blevet taget med på råd. I så fald tror jeg nok at forslaget havde fået et ganske andet udseende.

Socialdemokratiske kommunalbestyrelsesmedlemmer i det lokale område var heller ikke spurgt til råds, inden forslaget blev fremsat. Derfor var de sure og følte sig snigløbet.

Forslaget gav anledning til, at Fredningsstyrelsen den 17. marts 1986 nedlagde forbud mod dyrkning af arealer i Ny Frederikskog, Gammel Frederikskog og Rudbøl Kog i et år. Dette år er snart gået, og da Fredningsstyrelsen åbenbart endnu ikke er færdig med et endeligt fredningsforslag, foreslår miljøministeren hermed at forlænge det midlertidige forbud mod dyrkning af arealerne i op til 2 år.

Jeg kan godt forstå, at befolkningen i området ikke ligefrem elsker hverken Socialdemokratiet, der fremkom med forslaget sidste år, eller miljømyndighederne, der nu, efter at der er gået et år, endnu ikke har et endeligt forslag til omfanget af den endelige fredning.

Denne utilfredshed giver sig udtryk i, at der i de sønderjyske aviser hver eneste uge er tilkendegivelser fra borgere i marsken, der ytrer både surhed og frygt for, hvad der skal ske med området i fremtiden. Selvfølgelig skal det være et grundigt gennearbejdet forslag, Fredningsstyrelsen skal aflevere, men for de berørte beboere er det væsentligt at få klarhed over, hvordan de fremtidige livsbetainger i marsken bliver.

I Det Konservative Folkeparti vil vi på nuværende tidspunkt gerne give det signal, at den endelige plan under ingen omstændigheder må medføre, at lokalbefolkningen i om-